

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (3)

BEN BENİM DEĞİL İDİM

Ben benim değil idim amma öyle varsaydım
Ah Nefeslik ömürde üç akçeyi kâr saydım
Yar saydım da fâniyi yaktı suzân-ı firkat
Meğer cezâ-yı sirkat söylemeyi ar saydım

BİR GARİP MUAMMA

Ne garip bir muammâ âdem pula râm olur
Kazanır yemez ammâ kalana bayram olur

TEDENNİ EYLEMİŞ VİCDAN

Tedenni eylemiş vicdan beden insan ruhu sakat
Ahde vefa hak getire ümîd eyleme sadakat
Ne hamakat boyun eğer bir elmaya bin teşekkür
Etmez şükür canı için sorsan niçin yoktur tâkat

HEY GURUR ABİDESİ

Hey gurur abidesi anlatsan bize nesin
Önce sesinden başla senin midir o desin
Bilsen köle bende'sin ah hevesine kanma
Hak nuru'n senin sanma pas tutar âyinesin

TÜM SİMLER IŞIKLI

Ne sen güzelsin hanım ne bey sen yakışıklı
Rabbin nuru parlayan tüm simâlar ışıklı

BASKIN OLMUŞ SÜSLÜ SURET

Niçin derinde basîret baskın olmuş süslü sûret
Dem-i işret içre kimi kiminde sahte bir cüret
Amma yaklaşır ahiret pîr-ü pâk olmalı sîret
Öyle ister bizi kudret eylemek için mağfîret

İLLA MAKAM

İlla makam illa makam tükenenden gelir mi kâm
Boyun eğme yahu adam merd'e dahi gel olma râm
Deli misin üç gün fani imtihan'çün yapmış sani
Dinle Nebî-yi zîşanı iki cihan ola bayram

HUBB-U CAH

Bir girdâb-ı enenin tuzağıdır hubb-u câh
Emsâle tefevvukla avunduk akşam sabah
Ucb riya gösteriş irtikâb edip günah
Su gibi geçti zaman şimdi duy vâveylâ ah

HABERİ YOK EDERİNDEN

Lîsan-ı halinle anlat kalbim dinlesin derinden
Kulağım işitmez artık yer oynasa da yerinden
Bıktım hamîyyet perdeli benliğin pis seferinden
İhlas nedir bilmeyenin haberi yok ederinden

MUKALLİT

Farz eylemiş ecdaddan öksüzlüğü mukallit
Tarz eylemiş batı'cı köksüzlüğü mukallit
Silmiş nesl-i âlini ruhunun melâlini
O Ucube hâlini arz eylemiş mukallit

NE DEVEYİM NE KUŞUM

İz'an eylemek istemem ne deveyim ne kuşum
Kafamı da kuma gömdüm bu bilimsel duruşum
Toprak inek sinek böcek elbette yardım edecek
Ne var dikkati çekecek bırakın yorulmuşum

YA RAB...

Âdâb ile geçse ömür ah ebede bir bâb turâb
Tecerrüd etmişse âdâb ora harâb bura harâb
Üç gün tarâb yakar zîra firkati var ya dünyanın
Ol Resul-u kibriyânın yolundan sen ayırma ya Rab

ŞAŞIRILDI ŞİRÂZE

Meğer ne elzem imiş şeytandan istiâze
Millet tanısın deyu hakka olduk kepâze
Dizginlenmeyen pis nef's kalp ruhu eze eze
Benlik kılındı taze şaşırıldı şirâze

O PERDE

Haller içler acısı bir açılrsa o perde
Ucub riyada kimi gururla düşmüş derde
Din hizmeti zannetmiş nefsinin serâbını
Yazık binlerce yazık davası düşmüş yerde

EY NEBİ

Ne yâd-ı vasla yüz kaldı ne vuslata ey nebi
Şol fâninin gafletinden kuşattı pis ecnebi
Telvis eyledi edebi bilcümlemiz oldu gark
Yaşlımız sakallı sabi genç dinden önce cebi

GÜNAHI SANDIM KEMALAT

Bana benim için bakan benden bir şey yok bende
Ben de bende değilim hem olmuşum nefse bende
Marifet'çün verilmiş ya cümle mucize âlât
Günahı sandım kemâlât çürüyecek bedende

SAHTE CAM

Gör ne çektim ey füsunkar beni gamdan azâd et
Yetti tuzak kılıp uzak yalan kâm'dan azâd et
Sen değilsin sende olan meğer sen de âyine
Hak Nuruymuş kalbe dolan sahte camdan azâd et

KİM ALMIŞ KİM YAŞAMIŞ BATIDAN SAADETİ

Kim almış kim yaşamış batıdan saadeti
Gördük kan ve gözyaşı getirmek ya adeti
Bir hasis menfaat'çün ah yırtıcı canavar
İnsaniyeti savar şeytana ibadeti

DAİRE-İ MEŞRUA

Kem bahta mı müptela kim terkeyler hep helâli
Zir-ü zeber eder zâhir vâveyla-i melâli
Niçin Kâfi gelmez bize dâire-i meşrua
Tecellide dâim Rabbin kahhar ism-i Celâli

KÖR HEVESİN TUZAĞI

Mahpus eyledi ömrümü kör hevesin tuzağı
Basiretim de görmedi kabir kadar uzağı
Ne lezzet ne azap dinler o durmadan yaklaşan
Haber midir ah aklaşan saçta bulsam toprağı

SEVDANIN İZİ

Ne bir ses ne bir haber ne sevdanın izi var
Belli ki hazanda gönül gör yürekte sızı var
Bir'i arar amma kanar kimi dem yalan aşk'a
Ah 0 nu bulana kadar bin gönül hırsız var